† Defensor contra o bolxevismo

por Reichsführer-† Heinrich Himmler

Traducido do libro orixinal do Terceiro Reich:

“Die Schutzstaffel als antibolschewistische

Organización de campaña”

Machine Translated by Google

Índice

Bolxevismo	4
Purim	4
Outros Exemplos	5
A Revolución Francesa/Mason	5
A Revolución Rusa	5
O Noso Folk	7
Dereito xermánico	7
A Orde Divina	7
O Dereito do Animal	8
Achados culturais	8
Veneración dos antepasados	8
Coraxe e forza	9
Coñecementos de Astronomía	9
O arado máis vello	9
O Abecedario	9
A historia atormentada do noso pobo	9
Hermann o Cherusker	10
O secretario xermánico	10
A batalla desesperada de Widukind	10
A Batalla de Alemán	10
As Guerras Campesiñas	10
As nosas virtudes e defectos	11
A nosa culpa	11

Machine Translated by Google

O Camiño da Obediencia

Servizo á Igrexa e á Orde Teutónica 12

O Estado de Federico II en Sicilia 12

Estado da Orde Teutónica en Prusia Oriental 12

O exército prusiano 12

A Prusia do vello Fritz 13

As Guerras de Liberación 13

1864, 1866 13

A Guerra Mundial 13

O Führer e o nacionalsocialismo 14

O Schutzstaffel 14

Creación do Schutzstaffel 14

Coñecemento do valor do sangue e da selección 15

Vontade de liberdade e espírito de loita 16

Probas de logro 16

Lealdade e Honra 16

Obediencia 17

A Lei do Matrimonio 17

Vitoria do Neno 18

A Lei de Honra do SS-Man 18

Fe en Deus 19

Sangue e Solo 20

Servizo de Seguridade e Policía Secreta do Estado 20

O bolchevismo non é un fenómeno contemporáneo 20

O Schutzstaffel 21

Machine Translated by Google

Bolxevismo

Hoxe fálase moito do **bolxevismo.** A maioría da xente pensa que o bolchevismo é un fenómeno que xurdiu durante a actualidade. Moitos mesmo cren que o bolxevismo -esta loita xudía organizada e dirixida pola subhumanidade- é totalmente novo na historia mundial.

Cremos que é importante establecer que, mentres houbo homes na terra, a loita entre humanos e subhumanos foi a regra histórica. Esta guerra dirixida polos xudeus contra a xente pertenceu ao curso natural da vida no noso planeta dende que podemos ver. Pódese dicir comodamente que esta loita pola vida e a morte é unha lei da natureza tanto como a loita do home contra a peste e o ataque da peste contra o corpo san.

Cómpre, polo tanto, estudar algúns exemplos moi claros dos métodos da súa loita dende o pasado ata o noso tempo presente para recoñecer as tácticas do inimigo xudeu-bolxevique.

Purim

A Biblia ofrécenos un dos exemplos históricos da radical aniquilación dun pobo ario polos métodos bolxeviques-xudeus. Le esta unha parte da historia xudía onde está escrito que os xudeus estaban distribuídos entre os persas, en todas as cidades e aldeas e na capital Sufa. Os persas arios recoñeceron o perigo que representaban estes xudeus. A vontade de resolver a cuestión xudía en Persia foi personificada polo ministro Amán. O rei, que a Biblia chama Ahasveros pero que en realidade era Xeres, foi separado da súa muller persa Basthi pola intriga sumamente intelixente dos xudeus da corte. O rei foi influenciado polas mozas xudías, especialmente pola prostituta xudía Ester.

Lemos como, contra a vontade do ministro Haman, de orientación popular e racial, a elaborada intriga xudía rematou co rei sen escrúpulos e cegado que entregou ao leal ministro Amán ao xudeu Mardochei para que fose aforcado. Esta práctica detestable tamén se ve máis tarde ao longo da historia. Mardochei foi feito vice-rei. Daba as súas ordes con ese cálculo a sangue frío, sobrio e despiadado propio do bolxevismo. Tiña os persas máis nobres e todos os inimigos dos xudeus nas vilas e cidades asasinadas por xudeus protexidas por un edicto do rei nun día específico.
A Biblia di que 75.000 persas foron asasinados ese día. Este foi coroado por un real edicto que facía festivo os días 14 e 15 do mes de Adar. Ata hoxe mesmo esta festa celébrase como Purim, a gran festa da vitoria xudía.

É obvio que a antiga xente persa nunca se recuperou deste golpe. Un

Machine Translated by Google

pode ver toda a traxedia en que este pobo, golpeado e destruído polo bolxevismo xudeu, non só perdeu a alta, pura relixión do zoroastrismo, senón tamén a súa lingua nativa.
Só despois de dous mil anos os eruditos alemáns puideron traducir a antiga lingua persa ao alemán despois dun traballo minucioso e científico.

Este é sempre o camiño do bolchevismo: o liderado popular é cortado. Cae na escravitude: escravitude económica, científica, cultural, espiritual, psicolóxica e física.
Os restos do pobo, roubados do seu propio valor e dexenerados por interminables mesturas de razas, desaparecen no curto espazo historicamente breve duns séculos. Despois só se sabe que unha xente así existiu.

Outros Exemplos

Cantas outras traxedias -concluídas ou non- ocorreron nesta terra, non sabemos. En moitos casos só podemos sospeitar que o eterno inimigo de todos nós, o xudeu, tivo a súa man sanguenta no xogo dun xeito ou doutro. Ao longo dos tempos vemos caer unha e outra vez a espada do verdugo como en Cannstadt e Verdún. Vemos as estacas ardendo onde decenas de miles foron martirizados - os corpos mutilados das nais e nenas da nosa xente queimados ata converterse en cinzas. Na nosa mente vemos os tribunais da inquisición que despoboaron a España igual que a Guerra dos Trinta Anos que no transcurso dunha vida reduciu o noso florecente pobo alemán de 24 millóns a un resto medio fame de catro millóns.

A Revolución Francesa/Mason

Agora paso a tempos máis recentes en aras dunha certa integridade europea. os métodos do réxime de terror da revolución francesa
alcanzou o bolxevismo a gran escala nos xacobinos e no tempo da lei “para a eliminación do sospeitoso”: a matanza dos loiros e dos ollos azuis, dos mellores fillos do pobo francés. Para a verdade hai que mencionar que os franceses
A revolución foi unicamente a revolución da orde dos masóns, esta distinguida organización xudía. Os masóns non só admitiron a súa "gloriosa" revolución, senón que a eloxiaron como o seu triunfo en todas as loxias do mundo ata a máis inofensiva loxia alemá.

A Revolución Rusa

Chego agora á revolución rusa. Non é a miña tarefa repetir as datas unha vez máis. En cambio, o importante neste contexto é a referencia aos métodos.

Primeiro, o descontento da xente que sofre socialmente Rusia é sistemáticamente explotado e utilizado para a propaganda revolucionaria. Un número de líderes rusos que o desexaban

Machine Translated by Google

abolir a servidume, especialmente o ministro Stolypin, son eliminados antes de que poidan levar a cabo as súas reformas en beneficio de Rusia polos anarquistas xudeus. Empréganse todos os medios posibles para axitar a Rusia á guerra contra Alemaña. Lembra o papel da actividade xudía/francmasón para comezar a Guerra Mundial.

A seguinte fase da revolución bolxevique comeza entón en Rusia. A francmasonería chámao o cambio do "Sistema da Bandeira Amarela" ao "Sistema da Bandeira Vermella". En xerga parlamentaria: o goberno pasa dos partidos democrático-burgueses ao partido socialista moderado -por nós os socialdemócratas e alí os menxeviques. Á súa cabeza está o xudeu Kerenski, un home cuxo trato é un exemplo clásico da bondade aria. A súa nai xudía -se me permite inserir aquí este episodio instrutivo- fora condenada a morte pola súa participación en ataques anarquistas, pero fora indultada polo pai do último zar, porque estaba embarazada de Kerenski.

Precisamente este home, que debía a súa vida á bondade aria, depón ao último Zar e abre o camiño ao bolxevismo.

Pero aínda quedaban demasiadas forzas de resistencia en Rusia. Esta xente está de novo axitada a sangue frío nunha ofensiva. Unha vez máis, os rusos arios son enviados ao bloque da carnicería. A disolución definitiva faise posible. Hai outro cambio, para usar a xerga do francmasón, o "sistema da bandeira vermella" substitúese polo último sistema, o "sistema da bandeira negra". En termos parlamentarios: o goberno pasa do partido socialista moderado a mans do partido socialista radical, os bolxeviques. Nada máis se interpón no camiño. Con todo o poder do Estado os xudeus completan a matanza radical do bo sangue que lles resiste. Todos os demais inclínanse con medo e terror.

Poderíase citar o Libro de Ester onde di: ¡moitos persas fanse xudeus por medo aos xudeus! No sistema da bandeira negra todos os non xudeus de carácter débil defecton aos xudeus. Convértense en axudantes de verdugos e espíritos útiles, informadores e espías contra o seu propio pobo.

A perfección destes métodos de exterminio pódese ver a partir das tácticas da policía secreta rusa. Unha e outra vez, eles mesmos organizan sistémicamente rebelións con axentes clave contra o seu propio réxime co fin de atopar unha e outra vez os líderes que participarían nese levantamento e neutralizalos. Todos os líderes da resistencia, todos nesta xente aria torturada aínda capaz de pensar ou incluso converterse nun líder contra os bolxeviques e os xudeus, cae.

Se examinas a Revolución Rusa, atoparás moitos paralelismos coa revolución alemá de 1918. A única diferenza aquí foi que un Deus benévolo, unha Providencia amable creou un encoro e convocou forzas de resistencia. No momento oportuno, en 1919, Adolf Hitler comezou o seu traballo.

Machine Translated by Google

Mirando todo, podes engadir incontables probas máis, menores e maiores, por esta imaxe de sangue do bolxevismo na historia das nacións .

Penso que non estarás en desacordo comigo. Pídolle que mire -non en detalles con obxectividade aria/alemá esaxerada- máis ben na liña xeral. Verás que -nos xudeus, subhumanos e as súas organizacións auxiliares- enfrontámonos a opoñentes hábiles. Son intelixentes e capaces na organización da destrución.

Saben aproveitar todas as oportunidades e posibilidades, no salón ou na cámara do ministro de Estado ou do monarca. Dominan o asasinato, o veleno, a dirección do aceiro letal, a fame de segmentos de poboación enteiros non desexados, a intriga, a difamación de líderes individuais, a interpretación de personalidades uns contra outros (que deberían ser amigos ata a morte), a loita na rúa e nos rincóns de a burocracia, o desarraigo do campesiño e o mal uso da relixión. Eles entenden mellor ca nós **que non hai clave para a paz nestas batallas, máis ben só vencedores e vencidos e que a derrota neste conflito supón a morte dun pobo.**

Tamén notarás que este inimigo gañou non poucas vitorias. Podería escribir os nomes das nacións destruídas por el na súa bandeira de destrución.

Nunca debedes esquecervos que estas observacións tratan non só do **bolxevismo do pasado e do presente,** senón **tamén do futuro.**

O Noso Folk

Que grande era o noso pobo, que elevado era o seu pensamento e que perfecto era a xurisprudencia foi, todo isto sempre me revela o seguinte feito:

Dereito xermánico

A antiga lei xermánica impedía a calquera individuo non autorizado destruír calquera cousa na natureza que fose santa para todos os homes e creada por Deus. Ata tempos relativamente recentes, nos asentamentos xermánicos estaba prohibido cortar unha árbore dentro da aldea sen o acordo dos demais campesiños. Se se talaba unha árbore, esta estaba vinculada á obriga de plantar tres novas árbores novas.

A Orde Divina

Este concepto de lei incluía a santa convicción dos nosos antepasados de que todo na vida e na terra foi creado por Deus e tiña alma. Persoas parvas, maliciosas e estúpidas transformaron isto na fábula de que os nosos antepasados adoraban aos deuses e ás árbores. Non, segundo coñecementos e ensinanzas antigas, eran

Machine Translated by Google

convencido da Orde Divina de todo este mundo, de todos os reinos vexetais e animais.

O Dereito do Animal

Só o home ario, xermánico, podía incluír na súa xurisprudencia os animais -que non teñen dereitos noutras incontables terras deste mundo-. Tamén aquí atopamos restos da baixa Idade Media. Mesmo nos casos nos que os danos causados polos animais eran evidentes, por exemplo unha praga de ratas ou ratos, sabemos polos relatos históricos que o concello non podía sen máis dilatar o exterminio destes pequenos, pero para os humanos animais destrutivos. Porque estaban ancorados na orde divina e foran creados por Deus. Así que foron xulgados, e o decente alemán mesmo proporcionou ao pequeno acusado un avogado defensor. Só tras procesos xudiciais e probas de que o pequeno roedor prexudicara a orde e a harmonía deste anaco de terra puido ordenarse a campaña contra eles.

Hoxe podemos rirnos destas visións antigas e infantís segundo os nosos estándares. Será seamos mellores para nós, homes sen piedade, do tempo moderno de inclinar a cabeza ante a profundidade e grandeza desta visión do mundo, desta fe profundamente arraigada en Deus e nesta orde baseada en Deus.

Achados culturais

Podo mostrarche outras imaxes. Cando escavamos na terra alemá aquí e alí ao longo do bordo do campo, atopamos, só uns poucos anchos de man debaixo da superficie, preciosas pezas de cobre, prata e ouro. A calidade da súa obra, arte e beleza clásica dificilmente é alcanzable polos modernos homes, tecnoloxicamente tan avanzados.

Veneración dos antepasados

Estamos diante dun cemiterio de pedra xigante e invocamos o pensamento dentro de nós sobre persoas en milenios distantes antes que nós. Non eran avaros coma nós, que construímos cemiterios que hai que limpar ao cabo dunhas xeracións, os ósos que se meten nun cofre e despois se derruba. Máis ben os nosos antepasados construíron un memorial durante milenios, ante o cal hoxe estamos reverentemente. Quizais a moitos de nós volvamos a aflorar hoxe a idea de que a veneración dos devanceiros é unha fonte de forza para un pobo, que cada quen venera aos seus antepasados tamén mide a súa propia grandeza e a súa propia importancia coa vara de medir correcta.

Machine Translated by Google

Coraxe e forza

Ou podo presentar de novo a descrición dos escritores romanos das primeiras tribos que entraron na historia romana, os cimbros e os teutóns. Eran grandes, moi fortes e fermosos.
O seu ataque foi impetuoso e a súa forza inesgotable esnaquizou un exército romano tras outro ata caer vítimas dos erros dos nosos devanceiros. Logo foron derrotados e aniquilados pola disciplina e orde militar romanas.

Coñecementos de Astronomía

Podo ofrecerche unha imaxe tranquila. Cando hoxe miramos un mapa e debuxamos os antigos asentamentos, vemos que forman un patrón harmonioso moito máis alá do que se pode ver a simple vista. Organizáronse cun coñecemento de astronomía sen precedentes insuperable ata hoxe. Foron fundados por homes coa máis profunda reverencia polo ser divino que creou estas estrelas, así como a nosa.

O arado máis vello

Outro exemplo pacífico é o arado, a arma máis antiga do noso pobo, que se sabe que foi atravesado polo noso chan hai cinco mil anos cunha orde de cultivo sensata e sen precedentes, incluíndo a rotación de cultivos.

Queremos lembrar e salientar que non adquirimos o arado doutros, senón que os romanos adoptaron o arado mellorado dos nosos antepasados xermánicos.

O Abecedario

Un exemplo final é o alfabeto rúnico, a nai de todos os símbolos de escritura para probablemente a maioría da xente. Os primeiros antepasados do pobo ario/alemán concibírono e creárono conscientemente. Aínda temos algúns exemplares da prehistoria que se pensa que foron devorados pola natureza, nomeadamente a escritura do cantil. Sabemos que Karl o Franco recolleu moitos outros escritos, pero o seu fillo xudeu Luís o Piadoso en unión cunha igrexa intolerante queimounos case sen excepción.

Historia atormentada da nosa xente

Ese foi, resumido brevemente, o noso Folk.

Pero cando vemos a historia deste pobo, vemos durante os últimos 2 000 anos a historia máis atormentada que podería ter un pobo -bendecido con todos os dons do espírito e do corpo-.

Machine Translated by Google

Facemos a gran pregunta por que?

Tamén aquí quero limitarme a só algúns exemplos entre os moitos para despois tentar unha resposta.

Hermann o Cherusker

O Libertador de Xermania do dominio romano foi, como é sabido, Hermann the Cherusker. Foi asasinado por homes do seu propio clan, do seu propio sangue, despois de que o seu sogro entregara aos romanos á súa propia filla, a muller do libertador.

O secretario xermánico

Lémbrovos os últimos séculos do Imperio Romano. O compañeiro de traballo máis próximo de César era un home xermánico que organizou a Galia para Roma. A partir dese momento, o esplendor e a grandeza do Imperio Romano foron unha e outra vez asegurados pola creatividade xermánica, o xenio do liderado xermánico, a capacidade de liderado xermánico e a soldado xermánica ao servizo do estado romano decaído e condenado racialmente contra o seu propio sangue.

A batalla desesperada de Widukind

Refírome á desesperada batalla de Widukind que estaba condenada, porque os nobres da súa propia tribo e da súa propia xente, persoas do mesmo sangue, non puideron unirse e despois apuñalaron polo seu duque nas costas.

A Batalla de Alemán

Refírome á citada batalla alemana que se perdeu, porque os tan libres xermánicos non podían soportar a vista dos seus duques, homes do seu mesmo sangue, a cabalo, porque iso os faría máis altos que os demais.

As Guerras Campesiñas

Refírome, finalmente, ás Guerras Campesiñas onde unha loita heroica estivo acompañada de grandes desordes, escisións e falta de disciplina. O desexo puro e a visión sabiamente concibida dun Estado alemán - ideado polas mellores mentes do campesiñado -
afundiuse na tumba xunto cos cadáveres sanguentos de homes xermánicos incurables e parvos despois dunha batalla perdida. Ao final só quedou o tráxico e perspicaz desexo de que os netos loitasen con máis éxito.

Machine Translated by Google

As nosas virtudes e defectos

Certamente, unha das nosas mellores virtudes é a nosa poderosa vontade de liberdade! Certamente, a selección do noso sangue é o mellor sangue que se conserva ata hoxe como a bondade da nosa raza. Porén, ambos por si só non son só incentivo e impulso cara á grandeza cultural e a loita heroica, senón que tamén son obstáculos para a creación dun gran estado de todos os alemáns e, polo tanto, tamén a causa de todas as derrotas que sufrimos ao longo de toda a nosa historia, século tras século. .

A valoración excesiva do valor do sangue igualmente bo, do eu orgulloso, facía imposible que un nobre obedecese a outro, que un duque se mantivese leal a outro, que un se subordinase a outro. Os homes xermánicos do mesmo sangue nunca fixeron posible que os seus propios líderes e gobernantes -que sen dúbida existían, desde Widukind a Florian Geyer- crearan un estado alemán. En definitiva, imperio tras imperio caeu en ruína por mor destas fallas: os imperios dos godos, vándalos, borgoñóns, alemáns e outros.

Cando os alemáns non podían crear un estado baseado no espírito xermánico, outros alemáns obrigáronos cun puño de malla a aceptar un estado baseado no espírito estranxeiro, con derramamento de sangue, bágoas e miseria.

Cada vez vemos a mesma historia: desobediencia, non subordinación, infravaloración do inimigo e un desexo irreal de condicións para situacións políticas e factores que , simplemente non existían. Unha e outra vez enfrontouse a nós un inimigo, en calquera forma, que calculaba con frialdade as realidades do conflito político nesta terra. Avanceu paso a paso e unha e outra vez derrotounos, a pesar de ser de menor calidade, sangue inferior e cultura máis pobre.

A nosa culpa

Así, a nosa xente -queremos comprobar isto para nós os alemáns- percorremos este difícil camiño durante os últimos 2 000 anos pola nosa culpa.
Non lle reproches a ningún inimigo porque nos venceu e esixiu o noso sangue. Pois a lei do vasto mundo de Deus, a lei desta terra e a lei das nacións non calculan quen tiña boas intencións no seu gran corazón, senón que conta quen triunfa.

Moitos formularán silenciosamente e con resentimento a pregunta: Por que esta terrible determinación de culpas e erros a pesar de todas as virtudes? Podemos ter fe no futuro?

Queremos afirmar aquí libre e abertamente que nada fortalece a nosa fe no futuro da nosa xente e do noso sangue como o feito de que, a pesar de todos os erros e

Machine Translated by Google

a pesar de todo o sufrimento, a nosa xente aínda vive e hoxe volveu acadar grandeza. Cremos no destino e na tarefa do noso sangue. Na historia dos últimos dous mil anos, non vemos só a derrota e a miseria, senón o camiño cara á aprendizaxe que é necesario para a nosa propia preservación.

O Camiño da Obediencia

Servizo á Igrexa e á Orde Teutónica

A principios deste milenio, de acordo co mandato da igrexa, case todos os fillos non primoxénitos dos mellores clans alemáns entraron ao servizo da igrexa como sacerdotes e funcionarios da igrexa. Moitos tomaron a cruz e seguiron as cruzadas de sangue alemán cara ao leste cara á area do deserto. Algúns destes cabaleiros cruzados estaban organizados en varias ordes cabaleiros como cabaleiros-sacerdotes. Traían consigo coraxe alemá, liderado alemán e incorruptibilidade alemá.

Aprenderon a obediencia, a subordinación e a autoridade do Estado, aínda máis antiga que a igrexa, na orde da Igrexa Católica Romana.

O Estado de Federico II en Sicilia

Esta orde cabaleiro participou na creación do primeiro estado moderno, baseado nos principios de administración gobernamental e obediencia autoritaria, que foi fundado por Federico II en Sicilia. Chea destes coñecementos, a orde foi transplantada ao leste alemán polo sabio sacerdote-nobre Hermann von Salza na primeira metade do século XIII. Alí fundou o estado alemán da orde no leste tan coñecido por vostede.

Estado da Orde Teutónica en Prusia Oriental

Por primeira vez foi entón doado introducir a obediencia en alemán territorio. Ademais do dominio absoluto da relixión cristiá veu o feito de que os cabaleiros do mellor sangue alemán -homes dos clans máis nobres e probados en combate- formaban unha clase dominante sobre os pobos e os mestizos, racialmente non iguais ao noso pobo. Os valores de logro e personalidade estaban xunto á obediencia á igrexa.

O exército prusiano

Desta Prusia Oriental, que foi asumida polos electores de Brandeburgo como reis de Prusia, os principios de organización da administración, de limpeza e sobre todo de obediencia incondicional foron adoptados por Prusia. O exército prusiano cos seus mercenarios converteuse dentro de Alemaña na primeira gran escola de disciplina absoluta. Daquela esta disciplina non se baseaba só nos máis nobres

Machine Translated by Google

motivos da alma humana, máis ben, en moitos casos, sobre o poder do máis forte, o estado, sobre o ouro e os medios de vida, e polo medo ao látego do sarxento.

A Prusia do vello Fritz

Iso continuou durante un tempo ata que un espírito heroico, o gran rei prusiano, Old Fritz, dirixiu este exército disciplinado en tres grandes guerras. Probablemente sexa certo que mesmo nas últimas batallas da terceira guerra de Silesia o oficial prusiano, implacablemente adestrado para a obediencia no corpo de cadetes, estaba co seu látego detrás do mosqueteiro. Con todo, esta obediencia xa estaba ennobrecida polo amor polo líder, polo amor pola patria prusiana en evolución, pola honra de poder ser non só un mercenario, senón un heroe deste heroico exército prusiano. Por primeira vez escoitase unha melodía nesta obediencia incondicional: sexamos bos fillos do noso país.

As Guerras de Liberación

O seguinte paso, despois dunha terrible derrota, chegou co Exército Popular das guerras de liberación de 1812 a 1815. O fillo burgués e o estudante xa se sentían honrados de poder servir con obediencia voluntaria como milicianos e como soldados no exército prusiano. . A historia continúa despois con pasos máis rápidos. Cada vez máis, os conceptos de liberdade e honra, así como de obediencia, achéganse ao pobo.

1864, 1866

Os Sleswig-Holstein, os bávaros, os de Württemberger e outros alemáns do sur son pobos amantes da liberdade que viviron nas súas terras desde os primeiros tempos. O seu desenvolvemento foi similar en moitos aspectos e non sempre recto. Pero co exército deste espírito Prusia non só puido conquistalos e derrotalos en 1864 e 1866, senón que podería conquistalos interiormente pola orde e a obediencia dos
Reich alemán e intégralas con convicción interior.

A Guerra Mundial

A historia avanza outro medio século ata a Guerra Mundial. Honra, liberdade e obediencia achegáronse aínda máis. Dous millóns dos mellores alemáns denunciaron non só pola loita pola liberdade, senón tamén de boa gana para o servizo na orde da mellor organización, do exército alemán.

Durante catro anos e medio fomos forxados. Agora de novo, o destino demostrou que aínda non aprendemos todo. O destino mostroullo aos que tiñan que mandar. Moitas veces esquecían esa obediencia final no momento do xuízo final e máis difícil - cando as coroas, os símbolos e as insignias externas da autoridade estatal se esvaecen na necesidade, o barro e a miseria -.

Machine Translated by Google

só serán entregados aos seus líderes por un pobo do mesmo sangue. Aínda así, só chega se a honra, a liberdade e a obediencia están en harmonía. Mostrou aos que tiñan que obedecer que calquera desobediencia, aínda que apareza xustificada pola honra ferida e a liberdade supostamente violada, sempre golpea ao seu propio amo. É unha violación da lealdade, o primeiro pecado dos pais, e mergulla no abismo o propio sangue e, polo tanto, o desobediente.

O Führer e o nacionalsocialismo

En calquera momento comezaba a escola, oxalá, definitiva, do noso camiño cara á obediencia para o noso pobo alemán que se estaba desmoronando polas costuras. O destino enviounos o Führer. El mesmo un soldado obediente do gran exército alemán, levou todo o coñecemento da liberdade, a honra e o valor do sangue da nosa xente e levounos á súa escola. En quince anos de loita e vitoria adestrou primeiro a uns poucos, despois cada vez máis aos homes que máis amaban a liberdade, a selección do sangue alemán máis guerreiro, como nacionalsocialistas. Permítanme definir hoxe este concepto: Como homes que son conscientemente portadores do valor da nosa raza e do noso sangue que saben que o sangue é o requisito previo máis necesario para a cultura e a grandeza. Ao mesmo tempo, avivou as chamas da vontade de liberdade e honra incluso entre os máis fanáticos, dándolles aínda máis enerxía e aínda máis inflexible vontade. Finalmente, uniu as fortalezas do mesmo valor sanguíneo, a poderosa vontade de liberdade e un sentido da honra moi agudo cunha obediencia voluntaria e, polo tanto, aínda máis obrigatoria.

que nace do sangue, da honra e do desexo de liberdade.

Creo que se pode mirar de novo con estes ollos a historia alemá e o camiño auto-provocado do sufrimento da nosa xente. Revela un propósito segundo a eterna e boa lei deste mundo. Isto é ao mesmo tempo unha indicación e unha obriga. O noso pobo non está ao final, senón ao comezo da súa misión e da tarefa que se lle encomenda entre a xente deste mundo.

O Schutzstaffel

Agora veño ao propio Schutzstaffel. Forma parte deste Partido Nacional Socialista Obreiro Alemán creado e adestrado por Adolf Hitler. Dentro do movemento do Führer, recibiu a súa tarefa especial para a protección do Reich internamente.

Creación do Schutzstaffel

O Führer emitiu a orde para a creación do Schutzstaffel en 1929 e outra o 29 de xaneiro para ampliar esta formación. En 1929 tiñamos claro que este Schutzstaffel só podería cumprir co seu cometido se se baseaba no máis alto grao nos principios e directrices establecidos polo Führer do movemento así como nas virtudes adoutrinadas nel.

Machine Translated by Google

Coñecemento do valor do sangue e da selección

A primeira pauta foi e é para nós o coñecemento do valor do sangue e da selección. Este requisito previo era válido en 1929 e será válido mentres exista un Schutzstaffel.

Procedemos como un criador que desexa purificar unha vella e boa cepa que se mestura e degrada. En primeiro lugar, visita o campo para a chamada selección de sementes.
Inicialmente, en base a características externas, rexeitamos aquelas persoas que nos parecían inservibles para construír o Schutzstaffel.

A selección concentrouse nos que máis se achegaron ao ideal físico do home predominantemente nórdico. As características externas como o tamaño e a aparencia racial xogaron e aínda xogan un papel.

Non teño que dicirvos que este proceso foi mellorado e endurecido ao longo dos anos a medida que gañabamos experiencia. Tamén vos pido que esteades convencidos de que temos toda a claridade de que esta selección nunca pode parar. Ano tras ano, os nosos requisitos fanse máis estritos a medida que a hixiene racial de Alemaña e a crecente comprensión do sangue e da cría elevan a humanidade alemá.

Os requisitos para os nosos descendentes en cen ou máis anos deben esixir ao individuo moito máis do que pode ser hoxe. Tamén sabemos que a selección baseada en características externas -hoxe feita con xenealoxías e exames- só pode ser o criterio inicial, o primeiro. Ao longo dos anos de vida na Schutzstaffel este proceso de selección debe continuar. Isto debe ir seguido da eliminación dos que non nos son axeitados por mor do carácter, forza de vontade ou emoción e, polo tanto, sangue.

Mediante as leis que nos demos, queremos garantir para todo o futuro que non todos os fillos dunha familia das SS inscritos no libro de clans das SS se convertan en candidatos das SS nin sequera reclamen o dereito a converterse en SS. Queremos garantir que sempre só algúns dos fillos destas familias sexan aceptados por nós como SS. A selección eo fluxo de sangue do mellor sangue de todo o pobo debe

ocorren constantemente no Schutzstaffel. - Isto é o que teño que dicir polo de agora sobre o principio de selección.

Machine Translated by Google

Vontade de liberdade e espírito de loita

A segunda pauta e virtude que nos empeñamos en promover no Schutzstaffel como a súa característica eterna para todo o futuro é a vontade de liberdade e espírito de loita.

Probas de logro

Sempre tivemos a ambición de ser os mellores en cada loita e en cada posición. Aproveitamos cada home e cada formación cuxos logros e espírito de loita igualan ou superan aos nosos. Para todos os que nos igualan é unha ganancia para Alemaña. Tamén é unha proba para nós de que tiñamos pouca enerxía e de que debemos dobrar os nosos esforzos para purificar a nosa vontade de loitar e reforzar a nosa dureza contra nós mesmos.

A escola máis difícil -que cada un de nós debe asistir toda a vida- e as probas de logro -que cada un de nós debe superar ano tras ano- aseguran que se poña a coraxe e o espírito de loita de cada un, sobre todo do corpo de dirección. á proba unha e outra vez. Estas probas anuais protexerán ao mesmo tempo da compracencia nas nosas filas que tantas veces se converteu nunha ameaza letal para o pobo alemán.

Ademais, unha comunidade que demanda logros físicos e de forza de vontade a intervalos regulares ata a vellez seguirá sendo sinxela. A longo prazo rexeitará automaticamente as cousas que poden ser boas para unha vida cómoda, pero que debilitan a nosa forza para Alemaña e que poden minar o espírito de loita.

Lealdade e Honra

A terceira pauta e virtude que é necesaria para o desenvolvemento e a esencia do Schutzstaffel son os conceptos lealdade e honra. Establécense en dúas declaracións. O Führer fíxonos unha declaración: "A miña honra é a lealdade!" O outro provén do antigo dereito alemán: "Toda honra vén da lealdade".

Moitas cousas, ensinamos ao home SS, poden ser perdoadas nesta terra, pero unha cousa nunca, é dicir, a deslealdade. Quen rompe a lealdade sepárase da nosa comunidade. Porque a lealdade é unha cuestión do corazón, nunca da mente. A mente pode resistir. Iso adoita ser prexudicial, pero nunca incorrixible. Pero o corazón sempre debe latexar igual. Se para, o home morre, como morre unha xente se rompe a lealdade. Aquí queremos dicir lealdade de todo tipo: lealdade ao Führer e, polo tanto, ao pobo alemán/xermánico, á súa vontade e á súa especie; a lealdade ao sangue, aos nosos antepasados e aos nosos netos; lealdade ao noso clan; lealdade ao compañeiro; e a lealdade ás irrefutables leis de decoro, limpeza e cabalería. Non só se peca contra a lealdade e a honra se

Machine Translated by Google

un permite pasivamente que o seu honor ou o Schutzstaffel se vexa empañado. Peca contra ela sobre todo se non respecta a honra dos demais, se mofa das cousas sagradas para os demais ou se non se ergue, varonil e decente, polos ausentes, os débiles e os indefensos.

Obediencia

A cuarta pauta e virtude válida para nós é a obediencia, a obediencia incondicional que se deriva do noble voluntariado, do servizo á nosa visión do mundo. Estamos preparados para facer calquera, absolutamente calquera sacrificio de orgullo, de honra exterior ou doutras cousas que son queridas e preciosas para nós persoalmente. Esta obediencia non dubida nin unha vez, senón que segue incondicionalmente todas as ordes que veñen do Führer ou de calquera superior propio. Esta obediencia calou no período de loita cando a vontade de liberdade quería berrar. Esta obediencia esixía uns sentidos vixiantes dirixidos ao inimigo, sen mover un dedo a non ser que o ordenasen. Tamén supuxo unha obediencia incondicional ao ataque, aínda que quizais sentise no seu corazón que non era capaz de facelo.

Somos o suficientemente honestos como para non afirmar que cada un de nós, ata o último home, comprendeu plenamente todas estas leis. Pero cremos que podemos dicir que na súa maior parte o Schutzstaffel realizouse durante os últimos seis anos segundo estas leis, que se construíu sobre elas e que vive por elas. Sabemos que cada ano debemos absorber máis e máis destas virtudes, converténdoas nunha propiedade evidente de cada SS. Estamos convencidos de que dentro de anos, tarde ou cedo, sempre que o destino o decida e a primeira xeración deste Schutzstaffel xa non estea, poderemos transmitir estas virtudes como patrimonio completo e como mellor tradición aos que se convertan en SS. -homes detrás de nós.

A Lei do Matrimonio

De acordo con estas directrices e virtudes demos leis e establecemos a vida da nosa comunidade e marcamos o camiño para un futuro afastado. A primeira lei foi establecida en 1931 como a lei das SS que esixe o permiso de matrimonio e compromiso para cada home SS. Debuxamos as consecuencias

dende o recoñecemento do valor do sangue. Sabemos que sería inútil recoller homes de selección racial sen pensar no clan. Non queremos cometer os erros do soldado e doutra organización masculina que poden perdurar durante séculos pero despois perecer, porque falta o fluxo sanguíneo da cría e a tradición do clan. Sabemos desde o máis profundo convencemento de que unha comunidade só pode ter éxito en sinalar o camiño cara ao futuro se ten reverencia polos antepasados ata os tempos máis antigos e se vive coa convicción das orixes eternas do pobo. Sabemos que só cando o recoñecemento do sangue é interpretado como un legado sagrado, e que un clan racialmente puro

debe ser transmitido - unha raza e un pobo pode ter vida eterna. Estamos permeados pola convicción de que só a xeración que se acomoda entre antepasados e descendentes capta a medida correcta para a súa tarefa e para a súa obriga e a minuciosidade do propio ser mortal do individuo.

Vitoria do Neno

Aprendemos que só o home con esta convicción aprende a modestia mesmo en tempos de éxito e evita os erros de exceso de confianza e arrogancia. Así mesmo, só estes homes poden soportar os tempos de maior angustia coa mesma calma férrea que amosaban en tempos de boa fortuna, vivindo na sinxeleza espartana. Ensinamos aos nosos homes SS, máis aló da lei do matrimonio e da selección adecuada de parella, que toda a nosa loita, a morte de dous millóns na Guerra Mundial, a loita política dos últimos quince anos e a expansión da nosa Wehrmacht para protexer as nosas fronteiras, todo sería inútil e en balde, se a vitoria do espírito alemán non é seguida da vitoria do neno alemán.

Fixémonos nunha das nosas tarefas máis que falar, en lugar de proceder a través da acción e do exemplo nas nosas filas. Hoxe e no futuro impresionaremos aos nosos homes que a persoa máis santa e valiosa do noso pobo é a nai que é consciente do seu deber sagrado e que o neno alemán é o máis precioso.

A Lei de Honra do SS-Man

Outra lei estableceu polas SS o 9 de novembro de 1935 que cada SS ten o dereito e o deber de defender a súa honra cunha arma. A lei define simultaneamente quen é un SS no sentido da orde SS. Cada membro das SS debe servir como aprendiz durante 1 14 anos, prestar o seu xuramento das SS ao Führer, desempeñar con honra o seu servizo de traballo e de Wehrmacht e ter polo menos 21 anos de idade. Despois preséntaselle o puñal SS e é aceptado na orde SS como un home SS de pleno dereito. Cada un de nós é un SS, xa sexa un alistado ou un oficial ou un Reichsführer.

Dámonos esta lei de honra, porque estamos convencidos de que só o home que sabe que algún día en calquera lugar pode ser tomado en conta por cada un dos seus feitos e palabras entenderá o significado final da nosa comunidade e aprenderá a servir ao seu pobo. un soldado da vida irreprochable e limpo. Porque esta lei de honra obrígao a preservar a súa propia honra do mesmo xeito que esixe que os demais o respecten. Impón principio, bondade e xenerosidade cara aos seus compañeiros, aos seus paisanos e aos seus semellantes como un deber.

Agora podo tomar unha posición sobre algúns problemas. Primeiro: nun folleto titulado "50 preguntas e respostas para o SS-man", a primeira pregunta é: "Cal é o teu xuramento?"

Machine Translated by Google

Fe en Deus

A resposta é: "Xuramosche, Adolf Hitler, como führer e chanceler do Reich alemán, lealdade e coraxe. Prometemos a vostede e aos superiores designados por vostede obediencia ata a morte. Entón axúdanos DEUS!"

A segunda pregunta é: "Entón crees nun Deus?"

A resposta é: "Si, creo nun Deus!"

A terceira pregunta é: "Que pensas dunha persoa que non cre en Deus?"

A resposta é: “Considérome arrogante, megalómano e mudo. Non é axeitado para nós".

Informeino destas tres preguntas e respostas para presentar claramente a nosa posición sobre a relixión. Estade seguros de que non poderiamos formar un corpo tan férreo, se non tivésemos a convicción e a fe nun Deus que está sobre nós, que nos creou, a nosa patria, o noso pobo e a terra, e que nos enviou. o noso Führer.

Estamos piadosamente convencidos de que, de acordo coas leis eternas desta terra, debemos manter cada feito, cada palabra e cada pensamento.
Todo o que a nosa mente pensa, a nosa lingua fala e a nosa man leva a cabo non para coa súa execución, senón que é unha causa que terá un efecto, un curso ineludible que nos devolverá a nós e ao noso pobo como bendición ou como bendición. maldición. Créame, as persoas con esta postura son todo menos ateos. Negámonos a permitirnos ser calumniados como ateos -a través do mal uso do termo pagán- simplemente porque nós, como comunidade, non abrazamos unha denominación ou dogma en particular nin esiximos isto a ningún dos nosos homes. Permitimos o dereito e a liberdade de trazar unha liña nítida e distinta entre a actividade relixiosa/igrexa/confesional e o soldado político/con visión do mundo, e loitaremos ferozmente contra calquera violación. Do mesmo xeito, ensinamos aos nosos homes -

a pesares de moita indignación xustificada e de moitas malas experiencias que o noso pobo viviu neste ámbito no pasado -respectar todo o que é santo para calquera compañeiro de folk- pola súa educación e convicción- sen ningún insulto de palabra ou feito.

Machine Translated by Google

Sangue e Solo

A segunda constatación preséntovos, campesiños alemáns, como Reichsführer SS que é un campesiño en sangue e en esencia. O concepto de sangue representado polo Schutzstaffel desde o principio estaría condenado á morte, se non estivese inseparablemente ligado á convicción do valor e da santidade do solo. Desde o principio, a oficina principal de raza e asentamento estableceu o concepto de "solo de sangue" no seu nome nunha formulación diferente, pero co mesmo significado. Asegúrovos que non é casualidade que o líder campesiño do Reich do Reich alemán pertenza ás SS durante anos e como Obergruppenführer é o xefe desta oficina principal de raza e asentamento. Tampouco é unha casualidade que eu sexa un campesiño e que pertenza ao Consello Labrego do Reich.

Nin os campesiños nin os SS pertencen ao tipo de xente que din de xeito superfluo moitas palabras bonitas. Pódese dicir con claridade e claridade que, como foi no pasado, así será no futuro. Onde están os campesiños de Adolf Hitler, sempre terán ao Schutzstaffel ao seu lado como o seu máis fiel amigo. Así mesmo,
sabemos que onde está o Schutzstaffel de Adolf Hitler, o campesiño alemán está ao seu lado como mellor compañeiro e amigo. Así, é hoxe e así será para todo o futuro.

Servizo de Seguridade e Policía Secreta do Estado

Sei que hai moita xente en Alemaña que se sente mal ao ver este uniforme negro. Entendemos isto e non esperamos que sexamos amados por moitos. Deberíamos e respectaremos a todos os que teñen querido Alemaña. Os que teñen mala conciencia cara ao Führer e á nación deben temernos. Para estas persoas construímos unha organización chamada servizo de seguridade. Como as SS tamén proporcionamos os homes para o servizo na Policía Secreta do Estado . Cumpriremos constantemente a nosa tarefa de ser o garante da seguridade de Alemaña internamente, como a Wehrmacht alemá garante a protección da honra, a grandeza e a paz do Reich externamente. Asegurarémonos de que nunca máis en Alemaña, corazón de Europa, a revolución xudeu-bolxevique da subhumanidade se acenda desde dentro nin por emisarios de fóra. Convertémonos nunha espada de verdugo implacable para todas estas forzas -cuxa existencia e actividade son coñecidas por nós- o día do máis mínimo intento, sexa hoxe ou dentro de décadas ou séculos.

Bolchevismo - Non é un fenómeno contemporáneo

Volvo ao principio e quero subliñar de novo que o bolchevismo non é un fenómeno contemporáneo que poida ser debatido ou pensado porque así o desexamos. Coñecémolo, o xudeu, o pobo composto polo lixo de todos

Machine Translated by Google

pobos e nacións deste planeta, sobre quen estampa a súa especie de sangue xudeu. O seu desexo é a dominación do mundo, o seu desexo é a destrución, a súa vontade é o exterminio, a súa relixión é a impiedade e a súa idea é o bolxevismo. Non o subestimamos, porque cremos na misión divina do noso pobo e cremos na nosa forza resucitada a través do liderado e o traballo de Adolf Hitler.

O Schutzstaffel

Estamos e crecemos dentro deste pobo resucitado como o Schutzstaffel, fundado por orde do Führer. Aínda que tentei hoxe describirvos a organización, fundación e tarefa das SS, ninguén nos entenderá a non ser que intente facelo interiormente co seu sangue e co seu corazón. Non se pode explicar por que nós, tan pequenos en número, uns douscentos mil homes dentro do pobo alemán, temos esta forza dentro de nós. Non se pode explicar loxicamente por que hoxe cada un de nós que levamos o uniforme negro, independentemente de onde estea, estamos levados pola forza desta nosa comunidade. Xa sexa na sela dun cabalo de carreiras, esgrima no ximnasio, servindo como funcionario, levando pedras como obreiro da construción, ocupando un alto cargo do goberno, facendo servizo como soldado, creando obras de espírito alemán ou mantendo a súa posición en calquera lugar. un home, quizais sen ver.

Cada un de nós sabe que non está só, máis ben esta forza sen precedentes de douscentos mil homes xurados.
dálle unha enorme enerxía, do mesmo xeito que sabe que é un representante deste corpo negro desta súa comunidade. Debe honralo co mellor logro no seu posto. Así, reunímonos e marchamos de acordo coas leis inalterables como orde nacional socialista e militar de homes nórdicos decididos e como comunidade xurada de clans polo camiño cara ao futuro afastado. Desexamos e cremos que non só seremos os netos que loitaron con máis éxito, máis aló dos antepasados das xeracións futuras necesarias para a vida eterna do pobo alemán/xermánico.

Machine Translated by Google